

Het geld verdienen de 3500 commercieel gehouden melkkoeien voor Doug Nelson. Maar echt lol beleeft de Amerikaan aan zijn zestig elitieren uit de beroemdste koefamilies. 'Durham is de stier die een brug gaat slaan tussen productie- en exterieurfokkerij.'

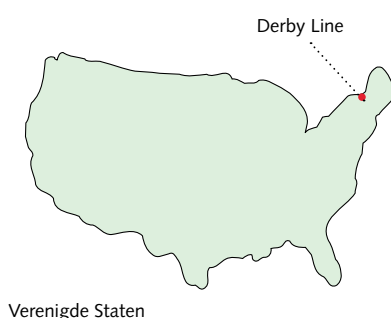
Doug Nelson: 'Als ik kracht zoek, kijk ik naar de moeder van de stier'

produceren', geeft hij als oplossing. 'Ford zet ook geen rijen auto's klaar. Dat drukt hun prijs.'

3500 koeien en 3200 hectare

Nelson kan het weten. Hij melkt samen met zijn drie zonen 3500 melkkoeien en heeft een stal met zestig elitieren. 'Naast de koeien omvat het bedrijf 3200 hectare grond, rendieren, bizons en een restaurant dat zijn dochter runt. 'Ik ben in 1963 begonnen op een pachtboerderij.

Hoer frustrerend moet het zijn als je zelf een melkprijs krijgt van 23 cent per kilo melk, terwijl vijf kilometer verderop je collega-veehouders het dubbele beuren. 'In Canada hebben ze het goed geregeld voor de boeren. Eigenlijk zou de hele wereld een quotumsysteem moeten hebben om veehouders een goed inkomen te garanderen.' Doug Nelson, melkveehouder in Derby Line, Vermont, in het noordelijkste puntje van de Verenigde Staten, heeft zijn buik vol van het vriemarktsysteem. 'We zitten in een "achtbaan" wat de melkprijs betreft.' Hij beklagt zijn collega's in Europa nu de quo-

Verenigde Staten

tering verdwijnt. 'Boeren gaan meer melken en het gevolg is lagere prijzen. Dat is voor niemand goed, ook niet voor het dierenwelzijn. We moeten op aanvraag

Cowtown: rechts de showstal met elitekoeien, links de stallen voor jongvee

Natuurlijk met een stamboekveestapel', vertelt Nelson, die gek is op mooie koeien. 'Maar ze produceerden te weinig. En ik had elke keer wel een excuus als ze weer later drachtig werden. We hebben op school wel geleerd hoe we veel moeten melken, maar niet hoe we veel winst maken.'

Het roer moest om en de veehouder switchte begin jaren zeventig radicaal naar commercieel melken. De koeien werden nummers en alleen de prestatie telde. 'Toen begon ik geld te verdienen', vertelt Nelson. Inmiddels melkt hij op acht verschillende locaties. Mexicanen

punten opgenomen Gaije Highlight Tamara. 'Ik heb geen tijd meer om zelf een goede koefamilie te fokken, daarom kopen we het beste wat er is.' Het eerste resultaat met het prefix Cowtown heeft al gekalfd: een Mortykleindochter uit Blackrose. 'Ze moet eerst nog een keer kalven zodat ze meer capaciteit krijgt.' En dan staan er ook nog twee roodbonten. 'Daar geven kopers nog iets meer geld aan uit en dus hebben wij ze ook.' En een Jersey is er te vinden. 'Die vind ik ook mooi.' Zijn laatste aankoop staat nog in Canada. Hij kocht voor 185.000 dollar Blondin James Supra. 'Over een paar maanden is

super achteruier. En op onze grupshowstal zie je die als eerste', zegt hij met een knipoog. Ook van Durhams Skychiefhalfbroer Dundee staan de eerste veelbelovende vaarzen op stal. 'Hij moet zich nog bewijzen', is het antwoord op de vraag welke van de broers de voorkeur krijgt. Overigens heeft Cowtown geen dochters uit Dellia op stal. 'We willen koeien uit een goede koefamilie, maar ze moeten er zelf ook nog goed uitzien.' Het verschil tussen show- en commerciële koe is volgens de veehouder minder groot dan iedereen denkt. 'Dit fokmateriaal moet de commerciële veestapels bedienen. Ze moeten net zoveel produceren als de commerciële koe.'

Kracht uit de moeder

Natuurlijk is de matig beschikbare Durham niet de enige stier. Ook Advent en Roy krijgen kansen en Senator. Wie? Nelacres Johanna Senator. Een stier, geboren begin jaren zeventig die Nelson zelf fokte en die in Canada furore maakte. 'Ik heb nog een paar ampullen en ga hem weer gebruiken.' Het is duidelijk, bij de stierkeus kijkt Nelson niet naar cijfers. Kijken doet hij niet alleen naar de stier, maar vooral naar diens moeder. 'Als ik kracht zoek, kijk ik of de moeder van de stier die kracht heeft. Zo ja, dan zet ik hem in. En wat de stieren op het commerciële bedrijf betreft: daarvoor gebruiken we een et-stier als eigen stier. Ze moeten vooral superuiers en -benen geven en veel melk. Naar vet heb ik nooit gekeken en toch leveren we vier procent. Dat is allemaal voeding.'

In de stal met zijn excellente elitevee is Nelson in zijn element. Zijn favoriet staat voorin de stal: de met 94 punten opgenomen Smilane Linjet Tie. Eigenlijk zou het mooi zijn als dit genoeg zou zijn voor een inkomen, mijmert hij. 'Een groot bedrijf, ik zeg niet dat het leuk is, maar als je geld wilt verdienen is het de enige optie. In een vrije markt moet je wel groot denken.'

Alice Booij

Groot denken in vrije markt

Doug Nelson gaat van stamboek via commerciële fokkerij naar een eliteststal

verzorgen het melken. 'Zonder Mexicanen en BST zou ons land verhongeren.' De gebouwen naar één plek verplaatsen zou nog efficiënter zijn, maar daar steekt de staat Vermont een stokje voor. 'Ik krijg geen vergunning voor een stal voor 3500 koeien. Ze willen de melkveehouderij kleinschalig houden en gelinkt aan grond. Grote bedrijven zoals in Texas en South Dakota met 2000 koeien op 10 hectare worden hier niet toegestaan.'

Blackrose, Toby en Elegance

Met het extra geld dat de 64-jarige verdiende, kon hij ook weer geld investeren in zijn hobby en die van zijn jongste zoon: mooie koeien. Vijf jaar geleden startte hij Cowtown. Hij bouwde een showstal en kocht nakomelingen uit de beste koefamilies in de Verenigde Staten. Zo zijn er nazaten te vinden van Blackrose, Toby, Elegance, Alicia en de met 97

Een fraaie, hoge achteruier is belangrijk, die zie je in de showstal als eerste

de grens open, dan komt ze hiernaartoe', klinkt het optimistisch. De jaren van investeren zijn overigens voorbij. Een jongveeststal verrees afgelopen winter en de duizend ontvangsters die via het commerciële melkveebedrijf beschikbaar zijn, gaan kalveren afleveren. De eerste veilingen zijn al geweest en Nelson verkocht zijn eerste pink alweer voor 100.000 dollar. 'We gaan er echt wel aan verdienen.'

En de stierkeus is: Durham, Durham en Durham. De Eltonzoon uit Dellia krijgt veel kansen op Cowtown. 'Hij geeft dé moderne koe: maat, een mooie lange nek, capaciteit en een heel fraaie uier.' Toen de eerste Durhamdochters in de showring wonnen, zette Nelson hem volop in. 'Ze kunnen keuringen winnen én ze worden oud. In Madison liepen er veel in de rubriek van vijfjarigen. Durham zal een brug gaan slaan tussen de productie- en exterieurfokkerij', voorspelt hij. Vooral de achteruierhoogte bekoort Nelson. 'Dat is de invloed van Dellia, zij had een